

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Krakowie w składzie:

1. Joanna Sapeta (spr.)
2. Monika Tarnawa-Zajączkowska
3. Teresa Kruszelnicka-Zięba

po rozpatrzeniu odwołania P. Grzegorza Okręglickiego działającego przez pełnomocnika P. Zbigniewa Gelzoka od decyzji Wójta Gminy Stryszów z dnia 5 marca 2007 r., Znak liR 7627/1/07 odmawiającej wznowienia postępowania zakończonego ostateczną decyzją Wójta Gminy Stryszów znak: RiÓŚ 7627/1/05/06 z dnia 20 listopada 2006r.:

działając na podstawie art. 149 § 3 kpa, art. 145 § 1 pkt 4 i 5 w zw. z art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego :

uchyla zaskarżoną decyzję w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi I instancji.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 1 lutego 2007r. P. Grzegorz Okręglicki działający przez pełnomocnika P. Zbigniewa Gelzoka wystąpił z wnioskiem o wznowienie postępowania zakończonego decyzją Wójta Gminy Stryszów „zezwalającą na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej PLUS GSM Stacja nr BT-24586 zlokalizowanej we wsi Łekawica na działce nr ew. 159/150” podając jako podstawy wznowienia art. 145 § 1 pkt 4 i 5 kpa.

Decyzją z dnia 5 marca 2007 r., Nr liR 7627/1/07 Wójt Gminy Stryszów odmówił wznowienia postępowania zakończonego ostateczną decyzją Wójta Gminy Stryszów znak: RiÓŚ 7627/1/05/06 z dnia 20 listopada 2006r. o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

W uzasadnieniu decyzji wskazano, iż Wnioskodawca nie ma przymiotu strony w występowaniu z wnioskiem o wznowienie przedmiotowego postępowania. Podkreślono, iż w rozstrzyganej sprawie nie można mówić o istnieniu interesu prawnego po stronie P. Grzegorza Okreglickiego. Przywołano orzecznictwo sądowe oraz podkreślono, iż oddziaływanie stacji bazowej nie wykracza poza teren działki nr 159/150 na której planowana jest inwestycja. Nadto wskazano, iż niezasadne jest też powoływanie się we wniosku na art. 145 § 1 pkt 5 kpa.

Od decyzji powyższej odwołał się P. Grzegorz Okreglicki działający przez pełnomocnika P. Zbigniewa Gelzoka wskazując, iż Strona posiada status strony, co potwierdził SKO w Krakowie w decyzji SKO 60/380/06/Oś z dn. 10.04.2006r. Wskazano, iż organ I instancji opiera się na raporcie oddziaływania na środowisko który nie jest dokumentem wiarygodnym.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Krakowie zważyło, co następuje:

Wznowienie postępowania jest instytucją przewidzianą dla weryfikacji wadliwej decyzji ostatecznej wyłącznie z przyczyn przewidzianych w art. 145 § 1 k.p.a. Wznowienie postępowania następuje z urzędu lub na żądanie strony, zaś wznowienie z przyczyny określonej w art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a. następuje tylko na żądanie strony (art. 147 k.p.a.). Wznowienie postępowania wymaga wydania przez właściwy organ postanowienia, zaś odmowa wznowienia - wydania decyzji (art. 149 § 2 i § 3 k.p.a.).

Nie każdy wniosek o wznowienie postępowania skutkuje zatem wydaniem postanowienia o jego wznowieniu. Przepisy k.p.a. w art. 149 § 3 przewidują także możliwość odmowy tego wszczęcia w formie decyzji, nie wskazując jednak bliżej przesłanek tej odmowy.

Organ administracji rozpatrując wniosek o wznowienie postępowania musi zasadniczo ustalić, czy pochodzi on od osoby uprawnionej, tzn. będącej stroną w postępowaniu zakończonym decyzją ostateczną, czy wniosek o wznowienie postępowania oparty jest o ustawowe przesłanki wznowienia, enumeratywnie wymienione w art. 145 § 1 k.p.a. oraz nadto czy został dochowany termin (art. 148 kpa) .

Tym samym decyzję o odmowie (art. 149 § 3 kpa) wznowienia postępowania wydaje się wtedy, gdy we wstępnej fazie postępowania wznowieniowego można jednoznacznie stwierdzić, że osoba występująca z wnioskiem nie ma przymiotu strony postępowania jak też nie został zachowany termin i wniosek nie opiera się o ustawowe przesłanki wznowienia.

Na tym etapie postępowania nie można natomiast rozstrzygać, czy wskazane w podaniu okoliczności są prawdziwe, czy rzeczywiście miały miejsce, czy też nie. W świetle art. 149 § 2 k.p.a. ocena przyczyn wznowienia przed wydaniem postanowienia o wznowieniu postępowania jest niedopuszczalna, gdyż ustalenie, czy zachodzą podstawy wznowienia, może nastąpić wyłącznie w toku wznowionego postępowania.

Tak więc w przypadku wskazania przesłanki wznowienia jako okoliczności wymienionych w art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a. organ rozpatrujący podanie nie bada, czy podmiot wnoszący podanie istotnie ma przymiot strony w postępowaniu zakończonym kwestionowaną decyzją, gdyż kwestia ta może być wyłącznie przedmiotem ustaleń i oceny w postępowaniu prowadzonym po wydaniu postanowienia, o jakim mowa w art. 149 § 2 k.p.a. (por. wyrok NSA z dnia 14 czerwca 1999 r., IV SA 2397/98, Lex nr 47857).

Stwierdzenie bowiem, czy przyczyna wznowienia rzeczywiście wystąpiła w sprawie i jakie z tego wynikają skutki dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 149 § 2 k.p.a.), mogą być wyłącznie efektem postępowania, przeprowadzonego po wydaniu postanowienia z art. 149 § 1 k.p.a. i muszą być zawarte w decyzji określonej w art. 151 k.p.a.

W rozważanym przypadku w decyzji o odmowie wznowienia organ I instancji ocenie poddał przyczyny wznowienia, co jak wyżej wskazano może jednak nastąpić dopiero po wznowieniu postępowaniu w sprawie. Ocena dokona przez organ I instancji jest zatem przedwczesna.

Natomiast we wstępnej fazie nie zbadano w ogóle dochowania terminu określonego w art. 148 kpa.

Uszło bowiem uwadze organu, że w myśl art. 148 k.p.a. uprawnienie do skutecznego wniesienia podania o wznowienie postępowania obwarowane jest miesięcznym terminem, liczonym od dnia, w którym strona dowiedziała się o wydaniu decyzji (w wypadku powoływania się na podstawę z art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a.).

W toku ponownie prowadzonego postępowania organ pierwszej instancji obowiązany jest zatem wpierv ustalić kwestię zachowania przez wnioskodawcę terminu do wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania.

Odnosząc się do treści odwołania stwierdzić należy, że zawiera ono zarzuty odnośnie nie uznania przez organ I instancji za stronę postępowania, jednakże w związku z tym co powiedziano wyżej ocena dokona przez organ I instancji w tym przedmiocie była przedwczesna, a zatem Kolegium nie może się także odnosić do niej na tym etapie postępowania.

Dlatego też konieczno stało się uchylene badanego rozstrzygnięcia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie ul. Rakowicka 10. Ewentualną skargę wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie ul. J. Lea 10, 30 – 048 Kraków, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji Skarżącemu.

Skarga powinna odpowiadać wymogom przewidzianym przez art. 57 § 1 w zw. z art. 46 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. nr 153, poz. 1270), tzn. winna zawierać oznaczenia sądu, imię, nazwisko lub nazwę skarżącego, oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby skarżącego, a w razie ich braku - adresu do doręczeń, wskazanie zaskarżonej decyzji, oznaczenie organu, którego działania lub bezczynności skarga dotyczy; określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego; podpis osoby wnoszącej skargę, a w przypadku wniesienia jej przez pełnomocnika - jego podpis z załączeniem do skargi pełnomocnictwa.

Do skargi należy dołączyć jej odpisy w ilości po jednym dla każdej ze stron uczestniczących w postępowaniu administracyjnym oraz dla organu, którego decyzja jest przedmiotem zaskarżenia.

Otrzymują:

1. P. Grzegorz Okręglicki działający przez pełnomocnika P. Zbigniewa Gelzoka, ul. Bracka 16a, 44-251 Rybnik 9,